

ПРОБЛЕМИ РОЗРОБЛЕННЯ РОБОТИЗОВАНИХ КОМПЛЕКСІВ

Мальований С.В., Левадна С.В.

Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Війна російської федерації, розв'язана на території України перейшла в фазу повномасштабного воєнного вторгнення, і як більшість локальних війн і збройних конфліктів третього тисячоліття характеризуються високою інтенсивністю бойових дій, що призводить до значних втрат особового складу.

Розвиток технологій та прагнення зменшення безповоротних і санітарних втрат особового складу, обумовлюють активізацію розроблення без екіпажних бойових систем, про що свідчать досягнення в застосуванні безпілотних літальних апаратів. Однак найбільші втрати особового складу зафіксовані в сухопутних військах.

Відставання в розвитку безпілотних (роботизованих) комплексів, створених саме для підрозділів сухопутних військ може бути ліквідовано лише у випадку прийняття загальнодержавної програми (стратегії) розроблення роботизованих (автономних) систем.

Україна, не зважаючи на критичну потребу в роботизованих системах, особливо на етапі скорочення мобілізаційних ресурсів, надто повільно розвиває даний напрямок досліджень. Спроба використання результатів ініціативних досліджень приватних компаній призводить до появи великої кількості різноманітних варіантів роботизованих комплексів, в той час, як для військових велике значення має уніфікація бойових систем, використання базової багатоцільової роботизованої платформи, на яку, в залежності від завдань, можуть встановлюватися різноманітні бойові модулі.

Про наше відставання від США, як лідера в цьому напрямку досліджень, свідчить інформація, що в них ведеться активна робота вже на етапі створення самим найближчим часом бойового підрозділу багатофункціональних бойових роботів. Політичне керівництво країни-партнера ще багато років тому прийняло Стратегію роботизованих та автономних систем армії США до 2035 року, Операційну концепцію армії США до 2040 року та Інтегровану дорожню карту безпілотних систем на 2017 – 2042 роки, щоб забезпечити перевагу у технологічному плані над противником.

В Україні існує Концепція розвитку та застосування наземних роботизованих комплексів (платформ) у підрозділах Сухопутних військ ЗС України (ВКП 3-00(11).01), яка прийнята командуванням сухопутних військ та передбачає доповнення (заміну) традиційних видів озброєння і військової техніки на роботизовані комплекси практично у всіх формах та способах застосування підрозділів.

З метою вирішення проблеми уніфікації бойових роботизованих комплексів, колективом інституту, за безпосередньої участі авторів, опрацьовано проєкт оперативного-тактичних вимог до малого роботизованого вогнеметного комплексу, з метою підвищення ефективності застосування вогнеметних підрозділів та зменшення небезпеки для життя або здоров'я вогнеметників.